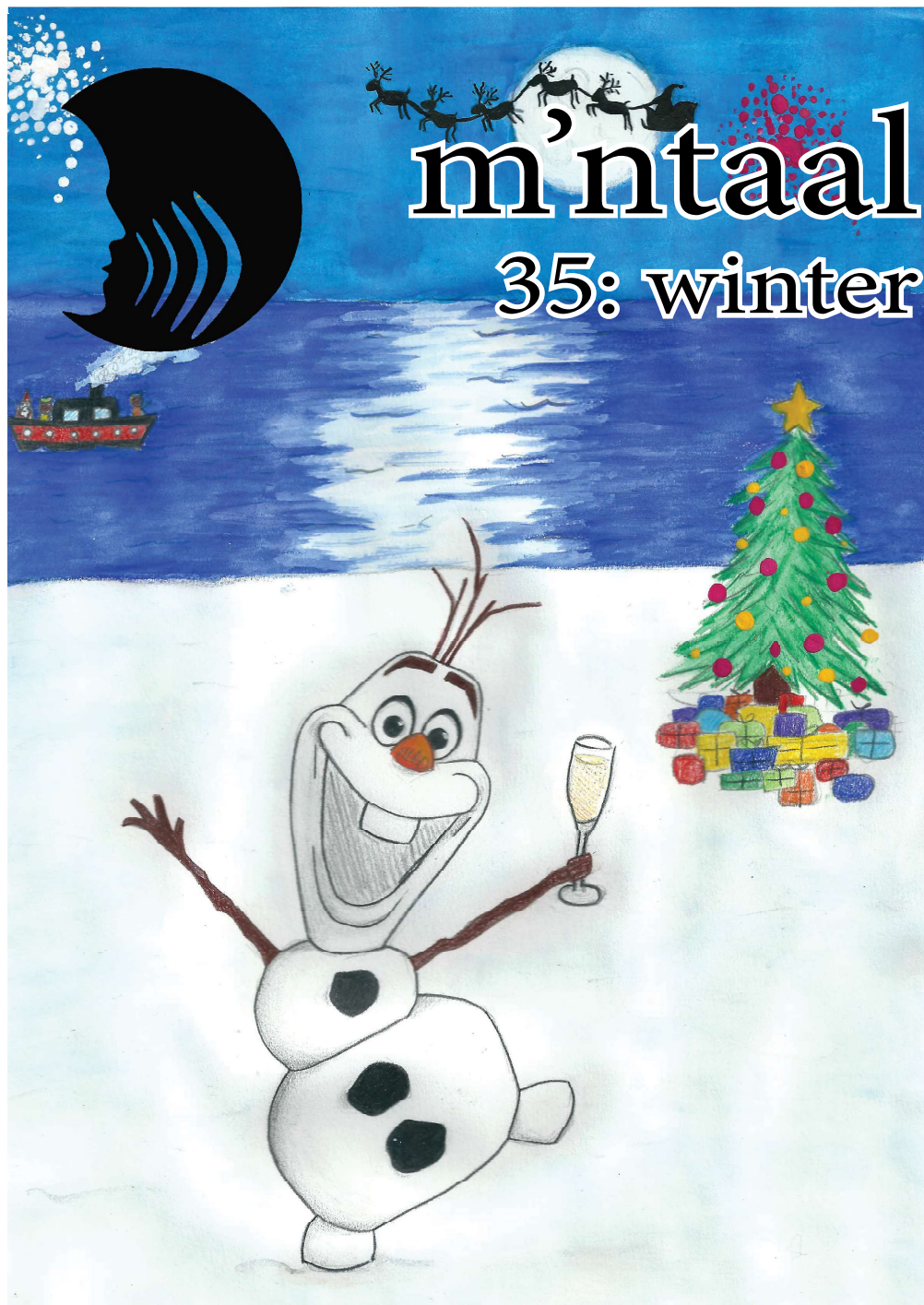

Van de voorzitter

Bo Grisel

Na het schrijven van alle voorwoordjes van de nieuwsbrief zou je denken dat het schrijven van een voorwoord voor ons mooie verenigingsblad een eitje moet zijn, maar niets is minder waar. Ik kan jullie namelijk best iets vertellen over de afgelopen tijd (koud, sinterklaasachtig) of iets zeggen over het eerste semester (best leuk en bijna voorbij). Daarnaast kan ik natuurlijk iets zeggen over de mooie m'ntaal die voor jullie ligt, want hij is leuk hè? Maar helaas heb ik wel een klein probleempje. Ik kan jullie namelijk geen fijne dag wensen! Ik heb namelijk geen idee wanneer jullie deze m'ntaal onder ogen krijgen. Daarom zal ik maar gaan voor de veilige optie: ik wil jullie alvast hele fijne Kerstdagen toewensen. Een fijne vakantie waarin iedereen hopelijk tijd heeft om een middagje met een kop chocomel, onder een dekentje, bij de open haard, terwijl het buiten sneeuwt deze m'ntaal te lezen!

Op Stapel

Februari:	Eten bij Café van Ouds
	LinkedIn Workshop
	Ledenuurtje
	Carnavalsfeest
	Pokertoernooi
Maart:	Gala en galadiner
	RAGweek
	Ledenuurtje
	Borrel

Colofon

Hoofredactie:
Nikki van Gasteren

Redactie:
Thijs Trompenaars
Loes van den Heuvel
Jiska Koemans
Hugo de Vos
Noëlle Sommer

Vormgeving:
Thijs Trompenaars

Verder werkten mee:
Dennis Joosen
Mirthe Koppenberg
Helen de Hoop
Ellen Ormel
Dagmar Vermeulen
Hay Driessen
Laurie Mulder
Tessa Elfrink
Marthe Scholten
Johanna Longenrich
Valentijn Kwee
Marjolein van Os

Redactioneel

Nikki van Gasteren

Deze keer is het dan zo ver: mijn eerste m'taal als helemaal zelfstandige hoofdredacteur! Na de vorige keer nog aan het handje te zijn genomen door Thijs, heb ik nu hopelijk alle kneepjes van het redacteursvak door. Natuurlijk had ik niet kunnen doen zonder de andere PubCieleden, en ook niet zonder de enorm gegroeide lijst van mensen die ook nog een steentje hebben bijgedragen aan deze m'taal. Allemaal enorm bedankt! Ik hoop dat jullie ook dit jaar weer enorm gaan genieten van de m'taal. We hebben ons best gedaan met weer de vaste rubrieken die jullie gewend zijn, verslagen van de activiteiten, en een uitgebreide minor review!

Inhoudsopgave

Van de Voorzitter	2
Op Stapel	2
Redactioneel	3
Het XIIIe bestuur	4
Van de OpCo	6
Pooltoernooi	7
Quotes	7
InTenS Test: Minoren	8
Pluimen	14
InTenS Internet	15
Filmavond	16
Bedrijfsbezoek	17
Lezing Milan Lopuhää	18
M'nvereniging	20
Sinterklaasdobbelspel	21
InTenS over de Grens	22
Eten met studenten en docenten	25
Taalpuzzel	27
M'nstage	28
Diner rouler	31
M'nhonours	32
Woordgrappen	34
InTenSe mensen	35
Een Hoop Taal	38
Vriendenboekje	40

Het XIIIe bestuur

Bo Grisel, Voorzitter

Hallo! Mijn naam is Bo Grisel en ik heb de eer om dit jaar voorzitter van InTenS te mogen zijn. Ik ben samen met mijn eeneiige tweelingzus opgegroeid in het pittoreske plaatsje Winssen. Dat is een schattig klein dorpje aan de Waal dat geen van jullie waarschijnlijk kent. Als je mij niet kunt vinden in de collegebanken of op de bestuurskamer van InTenS ben ik waarschijnlijk in de keuken of op het toneel. Koken en toneel spelen zijn namelijk mijn grootste hobby's. Dat ik wilde gaan besturen bij InTenS wist ik al behoorlijk op tijd; dat ik dit jaar de voorzitter zou zijn had ik op dat moment echter nog niet gedacht. Uiteindelijk heb ik toch het voorzitterschap op me genomen omdat dit me een heel leuke en interessante uitdaging lijkt. Samen met mijn medebestuurleden ga ik dit jaar dan ook super hard mijn best doen om er een heel mooi jaar van te maken!

Nikki van Gasteren, Secretaris

Hoihoi! Ik ben Nikki van Gasteren en ik ben dit jaar de secretaris van InTenS. In het beetje vrije tijd dat ik dit jaar nog over heb hou ik me veel bezig met muziek, speel ik basgitaar, lees ik en bingewatch ik Netflix. Ik ben eigenlijk vanzelf het bestuur ingerold. Vorig jaar besloot ik me op te geven voor elke commissie waar ik maar in kon. Het kon dan ook niet anders dan dat ik in het bestuur terecht zou komen! Omdat Bo wat beter is met de gesproken woorden en ik wat meer met de geschreven woorden, ben ik de secretaris geworden. Daarnaast ben ik dit jaar voorzitter van de PubCie en lid van de Accie. Tevens vertegenwoordig ik de studenten Taalwetenschap nog in de opleidingscommissie en kun je me tegenkomen als studentassistent bij TDB.

Het XIIIe bestuur

Lisanne Beijer, Penningmeester

Hoihoi, ik ben Lisanne Beijer en ik zal dit jaar de penningmeester van InTenS zijn. Ik kom uit een klein dorpje in Limburg, vandaar mijn “prachtige” accent. In Nijmegen heb ik sinds het begin van mijn studie al een kamer, dus gelukkig hoef ik niet elke dag op en neer met de Veoliatrein. Verder is een van mijn grootste hobby's toch wel het kijken van films en series op netflix. Vooral tijdens tentamenperiodes is deze hobby zeer actief! Ik moet eerlijk toegeven dat ik eerst nog niet echt actief was binnen de vereniging, maar een bestuursjaar leek me wel leuk voor erbij. Vooral omdat het zeer leerzaam is en natuurlijk een mooie toevoeging op je cv is. En met mijn lieve medebestuurders ga ik ervan uit dat het een heel leuk jaar gaat worden!

Bram van Schie, Commissaris Algemene Betrekkingen

Wattup! Mijn naam is Bram van Schie en dit jaar bekleed ik de InTenSe functie van Commissaris algemene betrekkingen binnen ons bestuur. Laten we beginnen met mijn hobby's. Ik vind hardlopen wel leuk; eigenlijk sporten in het algemeen. Muziek maken is ook een van mijn hobby's: ik heb zeven jaar saxofoonles gehad en af en toe toeter ik nog wel een beetje. Verder speel ik ook nog een beetje ukelele. Lezen is ook een hobby van me, zowel comics als boeken. M'n favoriete schrijvers op het moment zijn H.P. Lovecraft, Terry Pratchett, en Neil Gaiman, maar dit heeft er wel mee te maken dat ik van alle drie iets aan het lezen ben. Ook ben ik een groot fan van eten en slapen. De reden dat ik het bestuur in ga, is vooral omdat ik het ook wel grappig vind om nieuwe mensen te ontmoeten en de organisatorische facetten van mijn functie leken me prettig uitdagend.

Van de OpCo

Dennis Joosen

Wat kun je doen als je de opleiding wil verbeteren? Dat vroeg ik me vorig jaar af... en nu zit ik in de opleidingscommissie, of OpCo, of OLC, hoe je het ook noemen wil. Samen met Nikki en Jiska (en de docentleden). Maar wat doet een opleidingscommissie dan precies? Geen moeilijke vraag, maar ik betrapte mezelf er laatst op dat ik niet meteen een antwoord daarop kon geven. Gelukkig voor mij bestaat artikel 34 van de Structuurregeling van de RU, waarin beschreven wordt wat de taken van een opleidingscommissie zijn. Geen zorgen, ik ga niet de rest van dit stuk niet vullen door dat artikel letterlijk over te typen, maar ik wil wel iets vertellen over de inhoud.

Zo komt de decaan volgend jaar met een voorstel voor een nieuwe Onderwijs- en Examenregeling – want die moet jaarlijks bijgewerkt worden – en omdat de RU niet voor niets een medezeggenschapsstructuur heeft, moet deze voor invoering goedgekeurd worden door de Facultaire Gezamenlijke Vergadering, bestaande uit de Facultaire Studentenraad en de Onderdeelcommissie (vertegenwoordigers van het personeel). Dus wat heeft de opleidingscommissie daarmee te maken? Het is volgens het artikel onze taak om de voorgestelde OER-wijzigingen goed door te nemen en er een advies over uit te brengen aan de FSR: moeten ze ermee instemen of niet?

Misschien lijkt dit voor de meesten een ver-van-mijn-bed-show (hoewel de OER van belang is voor alle studenten van een opleiding), maar de opleidingscommissie is ook gewoon de plaats waar je als student Taalwetenschap terecht kunt als je problemen ervaart met de inhoud en/of organisatie van een vak of de aanpak van een docent, eigenlijk alles wat aan de opleiding gerelateerd is. Dit kan tijdens één van de spui-uurtjes, die na de komende tentamens weer georganiseerd zullen worden, of op eigen initiatief door één van ons aan te spreken of een mailtje te sturen naar: olc.tw@student.ru.nl. Schroom vooral ook niet om aan te geven wat nu juist al wel goed geregeld is binnen de opleiding, want het draagt allemaal bij aan een nog betere opleiding Taalwetenschap.

Pooltoernooi

Loes van den Heuvel

Het lijkt al weer eeuwen geleden, maar op 2 september vond traditiegetrouw de eerste activiteit van het nieuwe collegejaar plaats: InTenS ging weer poolen! En nee, niet in een zwembad, gewoon met zo'n keu en wat ballen. Na wat willekeurige rondes tegen elkaar werd er gestreden om de titels beste en slechtste poolkoppel van InTenS. De spanning was om te snijden.. uiteindelijk mochten Maaike en Bram zich met trots de terechte verliezers noemen en daarmee ook de pot Redbandsnoepjes in ontvangst nemen. De vier repen chocola moesten dit keer verdeeld worden over maar liefst drie winnaars: de terechte winnaars waren dit jaar de veteranen doch zeer gewaardeerde Thijs en Nander, bijgestaan door onze kersverse secretaris Nikki. Gefeliciteerd aan alle winnaars én verliezers en voor revanche zien we hopelijk de rest volgend jaar weer terug!

Quotes

Gevleugelde uitspraken

"Ik ben nog nooit gequote, laten we dat zo houden" - Dennis

"Thetatechnisch" - Peter de Swart

"Jullie verstaan mij niet omdat ik gewoon ABN praat!" - Bram

"ABN bestaat niet" - Lotte

"Algemeen Bram Nederlands!" - Bram

"Een popcorn is als een zaaddoos die openklapt" - Katarina

"Ik wil iets alcoholistisch" - Tijn

"Hans stond natuurlijk weer bij de BBQ" - Peter de Swart

"Als twee heksen vier kids hebben hoeven dat natuurlijk niet hun vier kids te zijn" - Hans van Halteren

InTenS Test: Minoren

Dit jaar is er een nieuw minorstelsel ingevoerd. De minorruimte is teruggebracht van 45 naar 30 ec. Ook zijn er een boel oude minoren verdwenen en weer een aantal nieuwe toegevoegd. Het afgelopen semester hebben een aantal InTenSievelingen al een of meerdere van het nieuwe minoraanbod uitgeprobeerd. Om een duidelijker beeld te geven van het minoraanbod en je te helpen met kiezen van een minor, hier een aantal reviews!

Minor Taal- en Spraakpathologie - door Jiska Koemans

De minor TSP bestaat niet meer, vanwege de nieuwe regeling met de minoren en keuzevakken. Wel kun je zelf een taalwetenschapminor samenstellen met de vakken die voorheen in de minor TSP zaten. De oorspronkelijke minor bestond uit vier vakken die nodig zijn om toegelaten te worden tot de master Taal- en Spraakpathologie. Echter, er zijn nog twee vakken die je gevolgd moet hebben, wil je toegelaten worden tot de master TSP. In totaal moet je dus zes vakken gedaan hebben.

Het feit dat je zes vakken gedaan moet hebben is, toen ik aan het eind van mijn eerste jaar koos voor de minor, niet duidelijk overgebracht. Mijn advies is dan ook: ga een keer praten met Joop Kerkhoff, onze studieadviseur, als je interesse hebt in de master TSP.

De vakken die gehaald moeten zijn om toegelaten te worden tot de master zijn als volgt, waarbij de eerste vier oorspronkelijk in de minor zaten: Spraakstoornissen, Akoestische Fonetiek, Taalontwikkelingsstoornissen, Het KNO-systeem, Afasie en Statistiek 3.

De vakken vormen een voorbereiding op de master en geven informatie over verschillende kanten van TSP. Aan de ene kant heb je Spraakstoornissen en Taalontwikkelingsstoornissen, vakken die ingaan op verschillende soorten stoornissen. Deze heb ik beide afgerond en wat me vooral aansprak aan de vakken is het feit dat er heel veel informatie wordt gegeven over heel veel verschillende stoornissen, door deskundige gastdo-

centen. Het vak Afasie volg ik nu. In dit vak wordt dieper ingegaan op de aandoening afasie, maar ook op de diagnostiek, behandeling en verschillende theorieën over afasie. Tot nu toe vind ik het een erg interessant vak, waarbij je veel nuttige informatie krijgt en waarbij ook wordt geoefend met dingen waar je in de praktijk mee te maken kan krijgen. Akoestische Fonetiek en Het KNO-Systeem zijn vakken die zich meer richten op fonetiek. Akoestische Fonetiek heb ik afgerond, bij dit vak werk je met Praat en leer je spraak te analyseren en beschrijven. Ik vond het erg interessant om meer te leren over hoe je met Praat werkt en hoe je op verschillende manieren spraak kan bekijken en beschrijven. Het KNO-Systeem volg ik nu, en dit vak richt zich meer op de anatomie van de spraakorganen en het auditieve systeem, en de eigenschappen van het gehoor en spraak. Ook hebben we zelf een toonaudiogram moeten afnemen, waarbij je van een proefpersoon meet welke frequenties hij of zij op welke luidheid nog kan horen en zijn we bezig met korte experimenten over geluid en het gehoor. Dit is een goede manier om inzicht te geven in de theorie die we moeten leren. Over Statistiek 3 kan ik helaas niks zeggen, want het komt pas in de derde periode aan bod.

Ik heb gekozen voor de TSP vakken omdat deze kant van taalwetenschap me aansprak. Momenteel weet ik niet of ik er wel mee doorga, maar dat komt zeker niet door de vakken. Ik vond ze stuk voor stuk erg interessant en heb veel geleerd over verschillende stoornissen, maar ook over spraak in het algemeen. Als je interesse hebt in fonetiek, taal- en spraakstoornissen en/of werken met Praat, of als je erover nadenkt om de master TSP te gaan doen, dan raad ik je zeker aan om (één van) deze vakken te volgen. Je hebt ze ten eerste nodig voor de master, de reden dat ik ze ben gaan doen, maar voor mij was het uiteindelijk heel goed om ze te volgen om te kijken waar mijn interesses nou wel of niet liggen. Ik heb de vakken met plezier gevolgd, maar wel ontdekt dat de master misschien niet helemaal mijn ding is. Ook dat is belangrijk :)

Minor Italiaans - door Johanna Longerich

Ciao a tutti,

Op dit moment volg ik de minor Italiaans. Echter neem ik alleen deel aan de taalvaardigheidsvakken. In periode 1 en 2 hebben we het vak Italiaanse grammatica gehad en vanaf februari beginnen we met lees- en spreekvaardigheden. Voordat ik met de cursus begon had ik nooit verwacht dat ik er zo veel van zou leren en dat grammatica zo leuk kan zijn. Maar ik kijk elke week uit naar donderdagmiddag en heb altijd zin in om nieuwe tijden en onregelmatigheden te leren (dat is toch al te zot! :)). Onze docent is super gemotiveerd en zichzelf beheerst het Italiaans foutloos en weet alles over de Italiaanse cultuur. Mijn droom is om ooit een keer zo goed te worden als zij :). Sinds ik 14 ben wilde ik altijd al Italiaans leren, maar het kon niet op de middelbare school waar ik zat. Daarom ben ik nu heel blij dat we hier op de uni de mogelijkheid krijgen. Op die manier ben je natuurlijk nog gemotiveerder een taal en alle regels die erbij horen te leren, want je moet zoals voor elk ander vak studiepunten halen. Volg je alleen maar een vrijwillige taalcursus, dan kan het snel gebeuren dat andere dingen veel belangrijker worden en je niet echt opschiet (ik spreek uit eigen ervaring).

In de afgelopen maanden heb ik zo veel geleerd. In het begin kon ik maar heel weinig, hoewel ik vroeger altijd probeerde om de taal zelf een beetje te leren, maar nu kan ik al korte teksten lezen en begrijpen. Ons boek is helemaal in het Italiaans, wat het vaak een beetje lastig maakt. Soms moet je ieder tweede woord nakijken om überhaupt te weten wat de opdracht is die je moet doen, maar daardoor heb ik al zo veel geleerd. Het is dus echt mogelijk! Desondanks moet je alles heel goed bijhouden, als je dat niet doet is het bijna niet mogelijk om de cursus te halen en de taal te leren.

We gaan heel snel door en hebben maar een keer per week les dus als je niet van zelfstudie houdt zou je hier een probleem me kunnen krijgen.

Maar ik kan iedereen aanraden deze cursus te volgen. Het is de moeite zeker waard. De lessen zijn altijd super gezellig, de sfeer heel leuk en ook al gaat het om grammatica, het is helemaal niet droog of saai. Ik kijk nu heel erg uit naar periode 3 waar we eindelijk een keer zelf moeten praten.

Alla prossima!
Johanna

Minor Chinees - door Dagmar Vermeulen

De minor China studies is leuk voor mensen die een taal willen leren voor erbij of bijvoorbeeld uiteindelijk in Chinese kringen terecht zouden willen komen. De minor Chinees bevat drie vakken, waarvan twee verplicht zijn. Dit zijn 'Chinees voor beginners' 1 & 2. Hierbij leer je Chinees tot het niveau van A2. Zou je verder willen met je Chinees, moet je toch wel een cursus volgen. Verder heb je dan nog keuze uit twee vakken: China: talen, culturen & communicatie of China: geschiedenis & samenleving. Zelf heb ik gekozen voor het communicatievak, omdat mijn interesse natuurlijk bij talen en communicatie ligt. Wel vind ik het tegenvallen dat er niet heel veel over de taal gesproken wordt. Het gaat echt meer over de cultuur. Maar dat maakt het niet minder leuk! Ook het Chinees leren is echt heel leuk. De docent gaat wel wat snel, maar legt erg goed uit, waardoor de taal oppikken wel makkelijker wordt. Om Chinees 1 & 2 af te sluiten moet je bij beide een mondeling doen en tevens ook een leestoets. Voor China: talen, culturen & communicatie bevat de eindtoetsing een werkstuk (met onderwerp naar eigen keuze! Perfect als je ergens eens nieuwsgierig naar bent) en een tentamen over de leerstof. Ik zou deze minor zeker aanraden, want je leert er veel van. Wel moet je bereid zijn om hard te werken!

Minor Creative Educational Design - door Marthe Scholten

Deze minor bestaat uit twee deelvakken. Één vijfpuntsvak, Taal- en Cultuurdidactiek, dat gaat over de taal, cultuur en literatuuroidactiek. Deze

kennis ga je toepassen in het tienpuntsvak Educational Design. In de minor draait het vooral om het vak Educational Design, dit duurt dan ook het gehele semester. Voor dit vak ga je naar een middelbare school toe en ga je meelopen bij een talendocent. Voor Taalwetenschappers is de taal Nederlands. Je gaat gesprekken met je begeleider voeren over hoe het er in de school, vaksectie en klassen aan toe gaat. Je bespreekt met de docent wat hij mist in zijn manier van lesgeven en wat hij graag zou willen van jou als "didactisch specialist" ;).

Onze (van Jiska en mij) contactpersoon gaf ons meerdere opties waar wij wat mee zouden kunnen doen. Aangezien wij geen studenten Nederlands zijn, vonden wij het in het begin erg lastig om te bedenken waar wij deze docent mee konden helpen. Want hoe kunnen wij, studenten die nul ervaring hebben met lesgeven, nou een docent die al jarenlang ervaring heeft kunnen opdoen helpen? We hebben een aantal lessen met hem meegelopen en kwamen toen op het idee om Taalwetenschap toe te voegen aan het vak Nederlands. Jiska en ik waren natuurlijk gelijk erg enthousiast en we hadden duizenden ideeën. Onze contactpersoon was ook erg enthousiast hierover en zodoende zijn we ermee aan het werk gegaan.

Wat ik erg leuk vind aan de minor, is dat we bezig zijn met onderwerpen uit de taalwetenschap. We worden geheel vrijgelaten en mogen zelf vier uur invullen met ons plan. Een pittige uitdaging, maar wel erg motiverend en leuk. Om nog even een nadeel te noemen: het vak Taal- en Cultuurdidactiek is voor ons als Taalwetenschappers niet altijd even interessant. Er worden bijvoorbeeld 4 lesuren besteed aan literatuuronderwijs, wat voor Jiska en mij niet erg relevant was omdat wij al gauw wisten dat wij niks met literatuur gingen doen. Daarnaast wordt Educational Design erg gericht op het implementeren van ICT in het onderwijs en niet elke school (zoals bij ons) heeft daar de mogelijkheid toe en staat hiervoor open.

Om nog even positief te eindigen: De minor begon een beetje stroef, maar door bezig te zijn met wat je zelf interessant vindt en de goede begeleiding van de docenten is het een erg leuke minor. Daarnaast ben ik er ook

InTenS Test: Minoren

achter gekomen dat ik nooit docent wil worden, omdat ik voor geen goud voor zo'n groep *piep*kinderen wil staan haha :).

Minor Gender studies - door Hay Driessen

In de eerste periode heb ik de minor Gender studies gevolgd. Velen denken dat gender alleen het onderscheid tussen man en vrouw inhoudt, maar dat is niet zo. Gender betreft de sociale, economische en individuele kenmerken die als vrouwelijk of mannelijk bestempeld worden. Mij leek het vooral interessant om er achter te komen wat nu precies de oorzaak is van waarom bepaalde handelingen, uitingen en gedraging als typisch mannelijk of vrouwelijk gezien worden. En ook al vind ik taalwetenschap heel leuk, het leek me ook wel leuk om me even met iets totaal anders bezig te houden. Vandaar mijn keuze voor de minor Gender studies.

In mijn eerste periode volgde ik drie vakken van mijn gender minor: extreme makeover, feminist classics en gendergeschiedenis. Ik vond vooral extreme makeover een heel leuk vak. In dit vak werden processen om je ideale zelf te bereiken vergeleken met extreme makeover programma's. Je hebt een bepaald doel voor ogen en bent bereid om jezelf te veranderen om dat doel te bereiken. Dit kan zich uiten in uiterlijk, maar ook in sport. Mensen ondergaan verschillende transformaties in verschillende gradaties, waarvan de maatschappij en nabije omgeving vooral de oorzaak zijn. Dit vond ik vooral heel erg interessant. Mensen streven ernaar om een onafhankelijk individu te worden maar worden continu beïnvloedt door de maatschappij en directe omgeving. Helaas vond ik de andere twee vakken iets minder leuk. De focus bleef te veel liggen op het verleden, er werd minder aandacht besteed aan de genderverhoudingen van nu.

De minor is aan te raden voor degenen die zich interesseren voor genderverhoudingen, en zich afvragen hoe deze verhoudingen zich in de loop der tijd ontwikkeld hebben. Ook als je je even ergers anders mee bezig wilt houden dan met taalwetenschap, is deze minor een goede keuze.

Pluimen

InTenSe complimentjes

Een pluim voor...

Thijs, omdat 'ie is aangenomen voor een PhD-positie, topper! - Leoni

De LiedCie: 'WAT EEN ONGELOFELIJK TOF VERENIGINGSLIED' - Matthijs

Nander, omdat hij toch donateur is geworden, en natuurlijk voor onze andere donateurs! - het XIIe bestuur

Jetske, omdat ze ondanks de lading e-mails vanuit de OpCo over het uitblijven van evaluatieformulieren altijd geduldig en behulpzaam blijft - de OpCo

Thijs, omdat ja, zonder Thijs geen InTenS en zonder InTenS geen Thijs. We zijn blij dat hij nog 4 jaar in Nijmegen blijft. Bij dezen ook gefeliciteerd met je PhD plek! - het XIIe bestuur

Valentijn, voor zijn enthousiaste inzet bij de WWWcie! - de WWWcie

Het XIIe bestuur, voor al hun werk voor InTenS afgelopen jaar! - het XIIIe bestuur

Hay, voor het oprollen van mijn mouwen bij de filmavond - Lianne

Thijs, voor het prachtige nieuwe ontwerp voor de G.E.R.R.I.T., en natuurlijk ook de rest van de G.E.R.R.I.T.cie! - het XIIIe bestuur.

Odette Scharenborg, omdat ze me de kans heeft gegeven om als studentassistent voor haar in Finland een experiment uit te voeren. Ik heb echt een hele toffe tijd gehad daar! - Elea

Het XIIIe bestuur, omdat ze zo goed bezig zijn! - het XIIe bestuur

Nieuw in de m'ntaal: de internetrubriek. Deze keer analyseer ik in een notendop een contemporair prachtstuk dat ik tegenkwam op Corrie,s (nee, dit is geen typfout) plaatjes site (www.facebook.com/plaatjesvancorrie*). Je mag dit best met een korreltje zout nemen. Of twee, beter.

1	Soms is het leven zuur	a
2	Maar het komt goed op den duur	a
3	Soms dan zit het tegen	b
4	Maar er komt zonneschijn na wat regen	b
5	Soms dan ben je het zat	c
6	Maar wat nu gebeurd, heb je alvast gehad	c
7	Soms dan heb je echt geen zin	d
8	Maar doe nooit iets met tegenzin	d
9	Soms is soms	e
10	En maar is maar	f
11	Doe je best, dan wordt het leuk	g
12	En dat is waar	f
	- Corrie	

Het simpelste aspect van poëzieanalyse vind ik het achterhalen van het rijmschema. Het rijmschema dat hier is gebruikt is a.a.b.b.c.c.d.d.e.f.g.f. Corrie waagt zich met haar gedicht aan een mengvorm van twee rijmschema's: gepaard rijm (regel 1 t/m 8) en gebroken rijm (regel 9 t/m 12).

Een gedicht dat niet rijmt is natuurlijk geen goed gedicht. Daarom bevat dit gedicht zowel vrouwelijk eindrijm ("emancipatie!", moet Corrie hebben gedacht) als mannelijk eindrijm. Bij vrouwelijk eindrijm rijmen de laatste beklemtoonde en onbeklemtoonde lettergrepen (tegen – regen), bij mannelijk eindrijm de laatste beklemtoonde lettergrepen (zat – gehad).

Wat je zeker mee moet nemen na het lezen van dit gedicht is: 'soms is soms en maar is maar'. Een betere semantische omschrijving had ik niet kunnen geven. Vergeet de predicaatlogica, de typetheorie en diens bedenkers, want Corrie weet het toch veel gemakkelijker te verwoorden.

* Een echte aanrader voor de liefhebbers van de pagina 'Huisvrouwen met kortpittig kapsel', overigens!

Op 7 oktober vond de eerste filmavond van het jaar plaats! Gezamenlijk hebben wij onder het genot van wat fris, chips en natuurlijk popcorn de film La Famille Bélier gekeken, over een horend meisje met een dove familie, dat enorm goed blijkt te kunnen zingen. Als taalwetenschappers hebben we hier natuurlijk kritisch naar gekeken...

★★★

Vermakelijkheid: de film in het algemeen was best wel prima. Als je alles met een korreltje zout neemt, zoals de popcorn, vond ik mijn twee uur best goed besteed. De film zat wel aardig in elkaar en het verhaal was een aardig cliché 'coming of age'-verhaal met natuurlijk een romance erin, maar vermakelijk. De humor was een beetje te gedwongen maar af en toe heb ik ook wel gelachen.

★

Realisme: zoals ons allemaal tijdens de film al opviel, klopte het doven-gedeelte natuurlijk van geen kanten. De gebarentaal had wel wat weg van gebarentaal, maar was voor de film natuurlijk aardig veranderd. Het meisje dat Paula Bélier speelde deed het wel aardig, en ook de muzikleraar speelde prima, maar de dove familieleden werden erg vreemd neergezet. Ze leken idioot, asociaal, en erg afhankelijk van horenden, terwijl doven zich in het echte leven natuurlijk prima kunnen redden.

★★★★★

De ondertitels: speciaal door Anne Merel zijn deze nog aangepast omdat ze echt verschrikkelijk waren. Nu hadden we dus perfecte ondertitels! Om de onvertaaltbare songteksten hebben we natuurlijk enorm kunnen lachen.

★★★★★

Het praatje van Johan: Johan van de gebarentaalafdeling kwam achteraf nog vertellen over dovencultuur, in relatie tot de film. Ondanks dat zijn tolk er niet kon zijn, heeft hij ons prima duidelijk kunnen maken dat de film de doven erg slecht neerzet, en hoe dit wereldje eigenlijk in elkaar zit. Wij willen Johan graag enorm bedanken voor zijn mooie verhaal achteraf, en we vonden het heel gezellig dat hij met ons de film is komen kijken!

Bedrijfsbezoek

Loes van den Heuvel

Omdat het het 12e bestuur helaas niet gelukt was om een bedrijfsbezoek te organiseren in hun eigen bestuursjaar, besloten ze dit op te schuiven naar september van het volgende collegejaar.

Met een groepje InTenSievelingen werd op 11 September het CINOP in Den Bosch bezocht, een adviesbureau dat zich onder andere bezig houdt met laaggeletterdheid, het ontwikkelen van toetsen voor migranten en professionalisering van vakdocenten op het MBO. Met de nodige koekjes, koffie en thee werden we ontvangen en wachtten we geduldig totdat Chris, de in onze ogen oude grijze baas, ons toe zou komen spreken. Helaas *kuch* viel het oude en grijze gedeelte mee. In de presentatie die eigenlijk ooit voor studenten in Utrecht bedoeld was vertelde de jonge baas waar CINOP zich eigenlijk mee bezig houdt en hoe het bedrijf georganiseerd is.

Daarna zijn we aan de slag gegaan met twee workshops: een over laaggeletterdheid bij volwassenen en een over het beoordelen van schrijfvaardigheid van kinderen op het mbo. Het was zelfs - wellicht tot de verbazing van sommige lezers- zo dat een van de workshops werd gegeven door iemand die daadwerkelijk Taalwetenschap had gestudeerd en nu bij het CINOP werkt.

Hoewel de middag voor de een wellicht interessanter was dan voor de ander, gingen we toch allemaal met een voldaan gevoel terug omdat we nu eindelijk een voorbeeld hadden voor die steeds terugkomende vraag tijdens een kringgesprek op een verjaardag over wat je nu eigenlijk kunt worden met Taalwetenschap.

Lezing Milan Lopuhää

Thijs Trompenaars

Studiegerelateerde activiteiten hoeven zeker niet saai te zijn. Het meest recente bewijs in de geschiedenis van InTenS is de lezing van Milan Lopuhää op 24 november. Milan kwam de verzamelde InTenSievelingen – een kleine groep, helaas – wat vertellen over werkwoordsuitgangen in het Albanees. Ik moet bekennen, daar wist ik vrij weinig van af. Zeg maar: helemaal niets.

Als goede student heb ik me daarom proberen in te lezen in het onderwerp door eerst de spreker maar eens te googelen, met verrassend resultaat: Milan Lopuhää is promovendus wiskunde aan de RU. Wel erg toevallig dat er twee wetenschappers rondlopen met zo'n naam, maar wat blijkt: dit is toch echt dezelfde persoon.

Met groen T.W.I.S.T.-shirt, uiteraard bedrukt met een syntactische boom, maakt deze verdwaalde Taalwetenschapper uit Leiden de echte 'one of us'-indruk die we graag zien. Het enthousiasme spatte ervan af in een praatje met een indrukwekkende quote-dichtheid. Wederom: deze man is one of us; noch het krakende whiteboard, noch de scheve beamer, zelfs niet de emo-rockband die in het lokaal naast ons begon te spelen kon hem van zijn verhaal afbrengen.

Hoewel ik moet toegeven dat er in het geweld van de haps, mbledhen, rrahs en dola's weinig werkwoordsuitgangen bij mij zijn blijven hangen was de lezing zeker interessant. Historisch taalkunde is ingewikkeld, maar wel heel mooi als alles ineens lijkt te kloppen. Want hoe doe je dat nou, historische taalkunde? Voor het Nederlands is het vaak best makkelijk te zien waar woorden vandaan komen: we hebben veel burens (Duits, Engels) en ons volkje schrijft al een eeuwigheid. De historische taalkundige in het Albanees heeft minder geluk: de taal is geïsoleerd en wordt pas een paar honderd jaar opgeschreven.

Gelukkig zijn er andere methodes: we kunnen kijken naar dialecten en leenwoorden, bijvoorbeeld. Ook de typologie kan ons helpen: wat is een natuurlijke verandering? Nu wordt het even ingewikkeld. Als maar één van de tien dialecten een bepaald semantisch verschil laat zien in een grammaticale structuur zou je op basis van statistiek kunnen zeggen dat de taal deze functie oorspronkelijk niet had: die ene taal heeft 'm verzonnen. Maar vaak is het 'verzinnen' van een semantisch verschil

Lezing Milan Lopuhää

Thijs Trompenaars

veel moeilijker, en dus veel onwaarschijnlijker, dan het verliezen ervan. Grammaticalisatie, het verliezen van semantische verschillen, is een proces dat altijd en in iedere taal speelt; degrammaticalisatie daarentegen is veel zeldzamer dus dat ene dialect geeft waarschijnlijk de voorouder beter weer. Zijn er dan geen voorbeelden van degrammaticalisatie? Jawel, en Milan schudt ze zo uit zijn mouw: denk maar eens aan het Engelse -ism. Dit suffix vinden we op bepaalde waarden die zijn verheven tot gedachtegoed (liberalism, communism), maar tegenwoordig kan het ook zelfstandig worden gebruikt: een ism op zich is een gedachtegoed. En dit woordje is zelfs productief: een gedachtegoed dat aan populariteit verliest is geen ism maar een wasm.

Het zijn dit soort snelle voorbeelden en leuke weetjes die een lezing zo interessant maken. Over werkwoordsuitgangen in het Albanees kan ik ook na deze avond niet echt meepraten, maar ik heb wel gezien wat de historische taalkunde kan betekenen. En genoten van het aanstekelijke enthousiasme. En de naborrel in het cultuurcafé, uiteraard.

Milans quoterubriek

“Wat zoiets betekent als ‘verlangen naar een jonge stier.’”

“Martelen is iets wat je de hele dag kunt blijven doen!”

“Niet-niet maar nauwelijks.”

“Noem eens je favoriete *ism*.”

“Het werkwoord hap is hap-hap-hap.”

“Beetje West-Afrika-achtig.”

“Herhaaldelijk slaan. Ja, het is altijd iets agressiefs bij Taalwetenschap.”

M'nvereniging

Hugo de Vos

Net als de vorige keer kijken we ook in deze m'ntaal weer bij een vereniging waar een InTenSieveling lid is. Vandaag mag ik iets vertellen over Qharmony (ik interview dus een soort van mezelf). De toeters en bellen van het Nijmeegse studentenleven. Bij deze vereniging speel ik altsaxofoon.

Wat is Qharmony?

Qharmony is een harmonievereniging voor studenten en medewerkers van de RU en de HAN. Voor de mensen die dat niet weten, een harmonieorkest is een orkest dat geheel bestaat uit blazers (toeters) en slagwerk (bellen) (oke, en trommels enzo). Naast het orkest heeft Qharmony ook twee miniorkestjes. Die heten Qlite en teQuila. Beide groepen zijn eigenlijk gelegenheidsorkestjes die spelen op allerlei bijeenkomsten. Deze heb je misschien wel gezien bij evenementen als de Zevenheuvelenloop of de vierdaagsefeesten. Qlite speelt ook elk jaar met kerst in de refter. Ook dit jaar kun je ons weer horen bij het kerstontbijt en het kerstdiner in de refter.

Wat voor muziek maakt Qharmony allemaal?

We maken verschillende soorten muziek. We spelen rock, pop, klassiek en feestnummers. Verder spelen we veel marsen, dit is muziek die vergelijkbaar is met draaiorgelmuziek. Dit is vaak een beetje flauwe muziek, maar is wel leuk om te spelen.

Wanneer is het volgende concert?

Pas weer in het voorjaar. Er zijn net twee concerten geweest. Een in Didam en een in Oosterhout (bij Nijmegen). Bij deze concerten speelden we onder anderen Innuendo van Queen en Far from Over van Frank Stallone (uit de film staying alive). Beide concerten waren duoconcerten, dit zijn concerten die je uitvoert met een ander orkest.

Doet Qharmony ook iets anders dan muziek maken?

Ja, natuurlijk! Na elke repetitie is er een borrel op de repetitielocatie. Maar we hebben ook allemaal activiteiten. Zo hebben we een repetitieweekend, waarop we veel oefenen, maar waarop het ook erg gezellig is.

Kan iedereen zomaar lid worden van Qharmony?

Helaas is het antwoord hierop nee. Je moet een blaasinstrument of slagwerk spelen. We hebben geen plek voor gitaren of piano's. Verder moet je hopen dat er voor jouw instrument geen wachtlijst is. Deze wachtlijst is nodig omdat het niet werkt als we 10 saxofoons hebben op 6 dwarsfluiten. Maar ondanks deze wachtlijst, wil ik je van harte aanraden om lid te worden (als dit kan), want het is een hartstikke leuke vereniging. Of kom anders een keer luisteren.

Kijk voor concertdata even op <http://www.qharmony.nl/>

Sinterklaasdobbelspel

Nikki van Gasteren

Ook dit jaar hebben we weer het InTenS sinterklaasdobbelspel gespeeld! Op woensdag 2 december kwam een grote groep InTenSievelingen bewapend met kleine cadeautjes en zoldercadeautjes naar Café van Ouds, in de hoop hier met nog leukere cadeaus naar huis te gaan. Natuurlijk maakte ook onze eigen roetveegpiet Joshua weer zijn opwachting. Helaas bleek bij aankomst dat we niet voorzien waren van dobbelstenen, en ook de bordspelletjes bij Café van Ouds bleken dobbelsteenloos, dus uiteindelijk was onze roetveegpiet zo aardig om een dobbelsteenapp te installeren op zijn telefoon en deze door te geven. Na vier spannende rondes, waarin het setje Rituals maar afgepakt bleef worden, en waarin de dobbelsteen af en toe per ongeluk weer gedeblokkeerd moest worden, heeft uiteindelijk iedereen een aantal cadeautjes weten te verzamelen. Een erg geslaagde Sinterklaasavond!

Laurie Mulder & Tessa Elfrink

Hatfield: het was dit of niks

Gezelligheid in een onbekend dorpje

Dat is wel heel eerlijk... maar wel heel waar. Oh, wacht, dat is hetzelfde.

L: Lieve meisjes en jongens van InTenS!

T: Gut, wat een flauwe opening.

L: Sorry, ik kon niks anders bedenken. Laten we verdergaan.

T: Oké. Wij zijn in Hatfield! En wij vertellen jullie graag over hoe het hier is.

L: Misschien weten jullie niet waar Hatfield ligt. Het is een dorpje ongeveer 20 km ten noorden van Londen. We studeren hier aan de University of Hertfordshire.

T: We zijn hier allebei eigenlijk per ongeluk terechtgekomen.

L: Hatfield was voor ons allebei niet de eerste keuze, maar het is wel erg gezellig dat we hier samen zijn beland.

T: Ik volg hier vijf vakken, bij eentje leer ik Spaans, bij een andere leer ik hoe photoshop werkt, eentje gaat over creative writing en eentje over taalwetenschap, en de laatste is bij de School of Computer Science.

L: Ik volg twee literatuurvakken, één creative writing vak en één taalwetenschapvak.

T: We doen het taalwetenschapvak samen. Het heet 'Issues in English' en het gaat over het leren van Engels als tweede taal.

L: We zijn een interessant studie-object daar.

T: Er zijn wel verschillen tussen de colleges hier en in Nijmegen. In de werkcolleges hier wordt alle tijd bijvoorbeeld besteed aan discussie. De colleges duren hier ook maar een uur en er zijn er ook minder.

L: We hebben daardoor best veel vrije tijd. Dat is leuk, want er is hier op de campus van alles te doen.

T: En we wonen ook allebei op de campus, maar wel allebei op een andere.

L: Er zijn er namelijk twee.

T: Ik woon op de oudere campus, maar toen ze die wilden uitbreiden

InTenS over de Grens

Laurie Mulder & Tessa Elfrink

ging dat niet, dus toen hebben ze er gewoon een nieuwe bijgebouwd, een stukje verderop.

L: Daar woon ik.

T: Op allebei de campussen zijn universiteitsgebouwen, sportcentra, en Reftereske restaurants en nog meer.

L: En het studiecentrum is de hele nacht open, dus als je om 3 uur 's nachts plotseling de behoefte krijgt om te studeren, dan kan dat.

T: Maar daar heb ik eigenlijk nog nooit last van gehad.

L: Er is hier een organisatie die gratis sportuurtjes organiseert. Als je er naar 12 gaat krijg je een gratis trui. We gaan onder andere vaak naar yoga en naar skeeleren.

T: Je kunt vanaf hier ook heel makkelijk naar Londen met het openbaar vervoer. We zijn er al een paar keer geweest.

L: In Hatfield zelf is niet zo veel te doen. Maar gelukkig kun je zo dicht bij Londen eigenlijk overal naartoe.

T: Ik ben ook al een keer naar Cambridge geweest.

L: En we plannen nog een weekendje Brighton. Het wonen op een campus is wel heel anders dan wat we in Nijmegen gewend zijn.

T: De kamers zijn hier kleiner en duurder en de muren zijn dunner.

L: Eens in de week komt er iemand van de universiteit controleren of je de keuken wel goed hebt schoongemaakt.

T: De politie kwam een keer controleren of we de deur wel goed op slot hadden gedaan en toen kregen we een ballon met de tekst: 'You've let yourself down, you've let the police down.'

L: Als iemand met de deur open doucht gaat het brandalarm af, ook midden in de nacht. Sterker nog, dit is al twee keer gebeurd. Het is best een bijzondere ervaring om met de hele flat in je pyjama op de stoep te staan.

T: De Engelse cultuur is niet zo heel anders dan de Nederlandse, maar er zijn wel een paar verschillen. Engelse mensen zeggen bijvoorbeeld de hele tijd 'Thank you'.

L: En 'Sorry'.

T: En de mensen fietsen hier niet.

InTenS over de Grens

Laurie Mulder & Tessa Elfrink

L: Dat mis ik wel aan Nederland.

T: We praten hier natuurlijk veel Engels, maar als we met elkaar praten merken we dat dit ons Nederlands niet altijd ten goede komt.

L: We spreken eigenlijk een heel bijzonder dialect met woorden als 'onderstaan' [begrijpen], 'kleurvol' [kleurrijk], 'mening' [betekenis] en 'inspiratieel' [inspirerend].

T: Dit is een fenomeen waar vooral Laurie vaak last van heeft, maar waar ik zeker van meegeniet.

L: Ook al is Hatfield misschien geen wereldstad, de ervaring van naar het buitenland gaan blijft heel bijzonder.

T: Het is heel verfrissend om even weg te gaan uit je vertrouwde omgeving.

L: En je wordt er heel zelfstandig van om een tijdje op jezelf aangewezen te zijn.

T: Dus als je aan het twijfelen bent over of je misschien ook een half jaar of heel jaar weg wilt gaan, dan zouden wij dat zeker aanraden.

L: Zorg alleen wel dat je een lading pepernoten meeneemt, want die ga je sowieso missen.

T: En hagelslag.

L: En marsepein!

T: Maar gelukkig heeft Londen een HEMA, dus als we last hebben van heimwee kunnen we daar ons hart ophalen.

L: En Nederland is maar een uurtje vliegen.

T: We zijn nu al op de helft van ons verblijf hier, en de tijd vliegt voorbij.

L: In januari komen we terug, waarna we na twee weken welverdiende vakantie weer in Nijmegen naar colleges gaan.

T: Misschien dat we Hatfield dan nog wel gaan missen!

L: Ja, hoewel Hatfield ons een beetje toebedeeld is, hebben we het hier erg naar onze zin.

Eten met studenten en docenten

Thijs Trompenaars

De avond van 16 november. Er was eten, dus InTenS was er ook. De locatie deze keer: Mexicaans restaurant Pocape... popocapapel... Popo. Het eten was simpeler dan de naam. *“Ik vind Japanners maar een beetje raar hoor.”*

De opkomst was genoeg voor twee volle tafels met een mooie vertegenwoordiging van zowel studenten als docenten. Het mengen ging echter minder goed en al snel had ik vanuit mijn vooral-door-docenten-bevolkte tweede tafel een mooi uitzicht op de studententafel-met-Peter. *“Nee echt, de vrouwen in Japan zijn echt onderdanig aan de mannen!”* Een tafel die we gedurende de avond meerdere malen hebben besproken. Mogelijk is dit wederzijds geweest; het heeft me altijd gefascineerd hoe snel mensen zich kunnen identificeren met kunstmatige groepen.

Na wat verwarring over de prijs van het menu konden we bestellen. *“Een vrouw met een hoge opleiding is eigenlijk meer een statussymbool voor de man dus.”* Het bestellen zelf ging ook niet echt foutloos; er waren al wat InTenSievelingen gestruikeld over de namen van Mexicaanse gerechten dus ik had me voorgenomen om een en ander vlekkeloos duidelijk te gaan maken. *“En die thee. Obsessie met thee.”* Dat ging natuurlijk helemaal mis en voordat ik het wist had ik al twee hoofdgerechten besteld. Toen er later wat verwarring ontstond over een extra gerecht aan de studententafel-met-Peter heb ik wijselijk mijn mond gehouden. Wat weten zij er nou van, daar aan de overkant?

“En dan die boompjes. Bonsaiboompjes. Dat slaat toch nergens op?” Onder-tussen hebben we ons ook aan onze tafel prima vermaakt. Met lekker eten

Eten met studenten en docenten

Thijs Trompenaars

en soms ronduit vreemde gespreksonderwerpen.

“Het is gewoon een rare cultuur. Dat is gewoon zo.” Over genderrelaties in andere culturen. Over mensen in Haaksbergen die geen Nederlands kunnen spreken. Over Finse vrouwen, die spreken

met een toonhoogte die veel lager is dan die van Japanse vrouwen. *“O jij schrijft dit op voor de m'ntaal?”* Over universiteitsslogans. Wisten jullie dat ‘Change perspective’ niet eens zo slecht is als slogan? Vergelijk ‘Excelleren in vrijheid’, ‘Born leaders reach for infinity’ en ‘We are U’. *“Dit komt niet in de m'ntaal!”*

Uiteraard waren niet alle gespreksonderwerpen even geschikt voor een verslag in de m'ntaal. Ik heb dan ook moeten beloven deze niet op te schrijven. Laat ik daarom maar afsluiten door te vermelden dat het een geslaagde avond was, en jullie achter te laten met wat bonusquotes:

“Museum met oude kunst van vroeger.” – Hugo de Vos;

“Ijs: warm aanbevolen!” – een jonge Helmer Strik;

“Als er nu nog een tweede Hans was was Hans Hans en de tweede Hans tweedehansje.” – Wederom Hugo. Tot de volgende keer!

Vervang bij elk woord in het rijtje de beginletter door een andere letter, zodanig dat er weer een goed Nederlands woord ontstaat. De 'nieuwe' beginletters moeten vervolgens, achter elkaar gelezen, ook een goed woord vormen. Succes!

HAL
KEN
MAND
ZEND
GOK
BEVER
UI
BIND

— — — — —
Stuur je oplossing naar Pubcie.intens@gmail.com! Er is een heuse prijs te verdienen.

De winnaar van de vorige puzzel is Laurie Mulder, het antwoord was 'moedertaal'! Laurie, je kan je prijsje komen ophalen in de bestuurskamer. Ook een eervolle vermelding voor Ad Foolen met het alternatieve antwoord 'boekentaal'.

Lotte en Maaïke doen allebei een stageminor. Lotte loopt stage bij de First Language Acquisition Group (FLA) behorende bij het Baby Research Center. Maaïke loopt ook stage bij de FLA-group én bij het Centre for Language Studies. Maaïke schreef een stukje over haar stagetaken, Lotte beschreef een van haar stagedagen.

Maaïke vertelt...

Vanaf juni loop ik stage bij het Babylab. Ik vind dit echt superleuk en voel me hier heel erg op mijn plek!

Wat doe ik zoal in mijn stage? Eigenlijk loop ik vooral stage bij Stichting ChildTuition, voor het project Nicotopia. Dit is een stichting die speel-huisjes ontwikkelt voor kinderen in India, waarin die kinderen spelenderwijs Engels kunnen leren. Dit gebeurt door middel van een aantal 'games'. Ik help bij het ontwikkelen van de game 'Energy Center', waarbij het erom gaat dat de kinderen zo veel mogelijk bewegen (draaien aan een wiel/springen etc) en tegelijkertijd Engels leren. Wanneer de kinderen bewegen, gaat er een Engels kinderliedje spelen.

Mijn taak hierin is het schrijven van de liedjes. Ik werk samen met een zanger/muzikant, die mijn teksten op muziek zet en er leuke geluidseffectjes bij bedenkt. Laatst ben ik bij het speelhuisje in Rotterdam geweest en heb toen de kinderen kunnen zien spelen met mijn liedjes. Dit was erg gaaf om te zien, je ziet meteen je werk in de praktijk!

Naast de dingen die ik voor Nicotopia doe, test ik net als Lotte ook kindjes op het Babylab. Ik test hiervoor baby's van 10 maanden, voor een onderzoek waarin wordt onderzocht of baby's al woorden uit zinnen kunnen segmenteren. Verder heb ik ook geholpen bij het uitvoeren van baby-EEG's op het Donders Instituut (dat ziet er superschattig uit, een baby met een EEG-kapje op!!), en test ik moeder-kind interactie bij volwassenen op het CLS lab.

Ik ben heel erg blij met mijn keuze voor een stage over kindertaalverwerking, ik denk dat je geen stage met een hoger schattigheidsgehalte kunt krijgen! Verder kom je in zo'n onderzoeksstage ook veel te werken met internationale studenten, ik vind het heel leuk om mensen van verschillende nationaliteiten te ontmoeten en merk daardoor al meteen dat mijn Engels heel erg is verbeterd!

In januari zit het er alweer op, ik weet zeker dat ik het ga missen...

Lotte vertelt...

Vandaag moet ik al bijtijds op. Om negen uur moet ik een kindje testen, dus om half negen ben ik op het Babylab om het experiment klaar te zetten. Het kindje dat ik ga testen is 16 maanden oud en in het onderzoekje wordt getest of kindjes van deze leeftijd het verschil tussen de 't' en de 'k' kunnen horen. Na de afspraak van negen uur, heb ik meteen nog een afspraak voor hetzelfde onderzoek.

Hierna ruim ik het experiment weer op, en ga ik naar het Erasmusgebouw. Even niet voor stage, maar voor een vergadering met de Reiscommissie. Na de vergadering ga ik meteen weer naar het Babylab, waar ik in de belkamer ga zitten. Daar bel ik voor intakes en afspraken. Ik bel dus zowel ouders van pasgeboren kindjes die graag hun zoontje of dochtertje aan willen melden bij ons, als ouders van kinderen die nu in aanmerking komen voor een onderzoekje.

Inmiddels is het al weer drie uur, tijd om het experiment weer klaar te zetten, want om half vier komt er weer een kindje voor hetzelfde onderzoek als vanmorgen. Het kindje doet het erg goed, maar wordt wel beïnvloed doordat de ouder naar het scherm wijst. Omdat juist het kijkgedrag van het kindje heel belangrijk is voor het onderzoek, moeten we kijken of de invloed van de ouder niet te groot is.

Na de afspraak ga ik weer naar het Erasmusgebouw, dit maal naar de 6e verdieping, waar de stagekamer van de FLA-group is. Hier kom ik ook de twee andere stagiaires, Maaïke en Natascha, tegen. Op mijn laptop codeer ik in ELAN video's van het onderzoek. Hoewel het een online experiment is, en ik dus ook tijdens het testje al codeer, moet dit achteraf nog een keer gedaan worden. Achteraf kun je natuurlijk veel nauwkeuriger coderen, en kun je een foutje nog corrigeren. Van elke test trial geef ik op de tiende seconde nauwkeurig aan of het kindje naar het scherm kijkt of niet. Zo kan naderhand gekeken worden of het kijkgedrag gerelateerd is aan de stimuli.

Het coderen neemt heel wat tijd in beslag en dus ben ik al snel een paar uur verder en is het tijd om naar de lezing van Milan Lopuhaä te gaan. We sluiten de dag nog af met een drankje in het Cultuurcafé. Tot slot werk ik thuis nog even de notulen van de vergadering eerder die dag uit en dan ben ik écht klaar voor vandaag.

InTenSe meme

Door Valentijn Kwee

Diner Rouler

Valentijn Kwee

Woensdag hoefde ik lekker zelf niet te koken, dat werd voor me gedaan. Alsnog kon ik het niet laten om van tevoren iets kleins bij de Rafter te halen, als de vreetzak die ik ben. Het enige wat ik zodadelijk hoefde te doen was op de locaties arriveren. Dat bleek, zelfs met enorme voorbereiding erg moeilijk. Samen met Jorien vertrok ik om kwart voor zes vanaf de Rafter om onze honger ergens te gaan stillen. Het koude weer leidde me wel af van de honger die ik vergaard had, maar de regen irriteerde mij en mijn bril die geen ruitenwissers had erg.

De eerste stop voor het voorgerecht bij Lotte en Loes was nog het makkelijkst te vinden, zou later blijken. We waren keurig op tijd en de oven begroette ons met rare geluidjes. De bruschetta en met in ham gewikkelde meloen, wat ik beide eerlijk gezegd nooit op had, waren erg smakelijk. De conversaties waren ook erg grappig en ik heb geleerd dat Bram activisten opeet aangezien vissen geen ziel hebben.

De tweede stop, voor het hoofdgerecht, was bij Nikki en Ties, net zoals Lotte en Loes op de bovenste verdieping van het gebouw. Het hoofdgerecht wat we hier voorgeschoteld kregen was heerlijk en lekker veel, precies zoals ik dat graag zou willen hebben. Een of andere ronde quiche en om niet te discrimineren ook een vierkante, inclusief salade, druiven en de innovatieve baconsalade. Ik begon te twijfelen of ik nog ruimte in mijn buik over zou houden voor het dessert.

De derde, laatste en moeilijkst te vinden stop voor een overheerlijk nagerecht, was bij Bo en Thijs. Hier was tenminste wel een lift geïnstalleerd om alweer naar de bovenste verdieping te gaan. Het duurde wel even voordat we het konden vinden. Op de fiets werd ik er constant aan herinnerd hoe ik als levenslange Nijmegenaar onbekend ben in Nijmegen en omstreken, en zelfs op de locatie moest Bo ons uiteindelijk komen opzoeken omdat we de nieuw uitziende oudbouw niet konden onderscheiden van de nieuwbouw. Toen ik het nagerecht in excellente presentatie aantrof was er op magische wijze ineens weer ruimte in mijn maag en hebben we volgens mij allen van het toetje genoten.

Al met al, heerlijk gegeten op woensdag en sowieso het betere alternatief als je tussen dit en de Rafter kon kiezen.

M'nhonours

Marjolein van Os

Het Honoursprogramma is een uitdagend programma naast je bachelor en bestaat in twee varianten: het interdisciplinaire programma voor verbreding en het disciplinaire programma voor verdieping van je studie. Ik volg het disciplinaire programma. In twee jaar tijd krijg je de kans je eigen onderzoek uit te voeren, waarbij je goed begeleid wordt. Daarnaast leer je nieuwe mensen kennen die ook het honoursprogramma volgen. Samen ga je op reis naar Rome en houd je symposia waar iedereen vertelt over zijn onderzoek. Het is leerzaam en ook nog eens heel gezellig!

Toen ik begon had ik geen enkel idee waarover ik mijn onderzoek zou willen doen. Ik had alleen bedacht dat ik graag iets met historische linguïstiek wilde doen, omdat we daar geen regulier vak voor hebben. Gelukkig was het geen probleem dat ik nog niets wist en kreeg ik hulp bij het zoeken naar een onderwerp. Via via kwam ik uit bij Margit Rem, van de opleiding Nederlands. Zij had een aantal ideeën voor een mogelijk onderzoek en wilde me graag begeleiden.

Nu gaat mijn onderzoek over hypercorrectie in het Middelnederlands. Het Middelnederlands is de taal die gebruikt werd in Nederland en Vlaanderen tussen circa 1150 en 1500. Ik kijk vooral naar hypercorrectie van de letter h. Deze werd in grote delen van de Nederlanden, maar voornamelijk in Vlaanderen, niet uitgesproken. In geschreven teksten blijken de h's vaak hypercorrect te worden opgeschreven, dus waar we ze (in het Nederlands) niet horen, worden ze wel geschreven. Ik wil uitzoeken waar de h's hypercorrect voorkomen, maar ook waar ze worden weggelaten.

Labov zegt dat hypercorrectie samenhangt met het streven naar een meer prestigieuze taalvariant, en er wordt aangenomen dat de zuidelijke variant van het Nederlands meer prestige had. Toch zijn er gebieden in Vlaanderen waar ze hypercorrect schrijven, wat laat zien dat ze zich aanpassen aan een andere variant. Ik wil weten welke variant dit dan is.

Mijn onderzoek begon met het uitzoeken waar hypercorrectie voorkomt in het verhaal *Van den vos Reynaerde*, uit het Comburgse Handschrift. Dit is een handschrift uit de periode 1380-1425 uit de omgeving van Gent. Dit deed ik door twee uitgaven met elkaar te vergelijken, één waarin alle hypercorrecte h's waren 'verbeterd', en één waarin ze wel voorkwamen. Dit leverde een lijstje woorden op waarbij hypercorrectie voorkomt.

Daarna heb ik verder gekeken in een corpus met een groot aantal 14de-eeuwse oorkonden. Hier zijn de woorden waarbij hypercorrectie voorkwam in het Comburgse handschrift uitgehaald. Het bleek dat hypercorrectie voornamelijk voorkomt in Vlaanderen, in steden zoals Brugge en Gent. Toch verschillen de woorden waarbij hypercorrectie voorkomt ook tussen deze steden, wat nog meer vragen oproept. Waren er misschien al afspraken tussen schrijvers gemaakt? Dat zou het begin kunnen zijn van een standaard vorm van taal.

Ondanks dat ik nu een semester in Denemarken studeer, moet ik ook bezig zijn met mijn honoursproject. Het is wel een stuk lastiger om er goed mee bezig te blijven. Tot nu toe heb ik literatuur gezocht en het plan is om nu systematisch naar het corpus van oorkonden te kijken en precies uit te zoeken in welke plaatsen en welke oorkonden de hypercorrectie voorkomt.

Mijn onderzoek kan bijdragen aan het antwoord op het raadsel van hypercorrecte h's in Middelnederlandse teksten, en ook helpen bepalen wat de prestigieuze taalvariant was in deze tijd. En het levert taalkundig bewijs dat Van den vos Reynaerde inderdaad in de buurt van Gent geschreven is, omdat de woorden met hypercorrecte woorden overeen komen in de oorkonden. Het is natuurlijk ook erg leuk om eens met heel oude teksten bezig te zijn!

Welke woordgrappen?

Zoals je in het stukje over Qharmony hebt kunnen lezen, speelden wij laatst een concert in Didam. Toen ik te horen kreeg dat we in Didam zouden spelen, vroeg ik me direct af: welke dam dan? Het bleek gewoon Didam te zijn. Vervolgens vroeg ik mij af: 'welke rigent staat er eigenlijk voor het orkest?' Het bleek gewoon een Dirigent te zijn. Je hebt bijvoorbeeld ook een heel mooi gebied in de natuur. Dit is niet zomaar een pzeë. Nee, dit is echt diepzee. En laatst vroeg ik mij af welk lemma ik moest kiezen. Uiteindelijk was het gewoon dilemma. Een paar weken geleden vroeg ik me af naar welk renasiel ik mijn hond moest brengen om op vakantie te gaan. Gelukkig kwam ik er snel achter dat ik naar dierenasiel moest.

Laatst moest ik tanken. Ik vroeg me af welke sel ik in mijn auto moest gooien. Het bleek gewoon diesel te zijn.

En ik wil binnenkort gaan afvallen, ik vroeg mij af welke tiste mij daarbij zou kunnen helpen. Mijn omgeving zei dat ik daarvoor gewoon naar die-tiste moest gaan.

En tot slot een taalwetenschappelijke: ik kon iemand laatst heel slecht verstaan. Ik vroeg hem welk ialect hij sprak. Ik kon hem niet verstaan, maar een omstander kon me vertellen dat hij dialect sprak.

Lasagne à la Loes

Maandag 16 november, helaas tijdens het eten met studenten en docenten (alles voor de m'ntaal), mochten Natasja van Rossum, eerstejaars Taalwetenschap, en ik, Jiska Koemans, uw verslaggeefster, genieten van een heerlijk diner in het prachtige Mariënbosch, verzorgd door Loes van den Heuvel, derdejaars Taalwetenschap. Na een helse fietstocht, bergop en in de regen, en na twee keer verdwaald te zijn op het terrein van Mariënbosch (dat helemaal niet zo moeilijk of verwarrend is, Natasja en ik blijken gewoon geen richtingsgevoel te hebben) kwamen we aan in het nederige stulpje van Loes (lees: hele mooie, ruime, jaloersmakende kamer met eigen keuken en badkamer). De lasagne was al in de maak en alleen de mozzarella hoefde er nog maar op, waarna ons avondeten de oven in kon. Hongerig als we waren moesten we nog twintig minuten wachten tot we konden aanvallen, die Loes en Natasja mooi konden benutten om elkaar te leren kennen.

Loes vertelde dat ze uit voorzorg Facebook maar had uitgelogd. Het duurde wel 5 minuten voor Natasja weer had ingelogd. Loes was wel benieuwd naar Natasja's mede-eerstejaars, dus we begonnen aan een rondje Facebookstalken (geen zorgen jongens, er werden alleen maar positieve dingen gezegd), waarbij de intro natuurlijk niet onbesproken bleef. Ondertussen probeerde ik het recept voor de lasagne uit Loes te trekken, ik heb het helaas nog steeds niet helemaal op een rijtje, maar ach, lasagne is gelukkig niet het moeilijkste gerecht om te maken. Natasja was in elk geval blij dat er geen paprika in zat, gezien het feit dat ze onlangs een hap had genomen uit een paprika die van binnen beschimmeld bleek te zijn. Ja, heel vies, ik heb de foto gezien.

Voor de goede sfeer besloot Natasja dat het leuk zou zijn om de kaarsjes aan te steken. Echter, kaarsen aansteken bleek niet één van Natasja's talenten (iemand een cursus kaarsen aansteken in de aanbieding?). Na verscheide-

ne pogingen waren eindelijk de kaarsjes aan en piepte de oven. Ons wachten werd beloond met een heerlijke lasagne, volgens Loes' (geheimzinnige) recept. Omdat ik persoonlijk wel van pittig eten hou gooide ik er wat peper bij. Loes vergat echter te vertellen dat haar peperpotje niet helemaal naar behoren werkte en ik had de halve pot in mijn lasagne liggen. Pittig was het zeker, maar gelukkig smaakte het nog goed.

Op een gegeven moment kwam ons gesprek op een (soort van) taalwetenschappelijk verantwoord onderwerp, namelijk het feit dat het woord 'barfen' (betekent 'overgeven', ja dat bespraken we onder het eten, vraag me niet waarom) bij weinig mensen bekend is, maar dat Natasja en ik het wel kennen. Ook Loes kende het niet. De oorzaak ervan konden we helaas niet achterhalen, maar plaatsgebonden is het waarschijnlijk niet, want Amersfoort en Duiven liggen nou niet bepaald dicht bij elkaar in de buurt (kennen jullie het woord wel?).

Ondertussen was de heerlijke lasagne op en verblijdde Loes ons met een Mona-toetje, namelijk speculoospudding. Vooral Natasja was erg gelukkig op dat moment, en lepelde met de verkeerde kant van de lepel het bakje volledig uit (want dat paste beter en dan kon alles eruit). Na het toetje praatten we nog even na en kwamen er een paar leuke weetjes naar voren over Loes en Natasja.

Ik sluit het verslag over deze avond vol gezelligheid en lekker eten dan ook af met een weetje over Loes en een weetje over Natasja:

- Wisten jullie dat Natasja half Brits is, maar dat ze pas sinds dat ze student

is thee lust?

- En, wisten jullie dat Loes op een middelbare school zat die onlangs om meerdere schandelijke feiten in het nieuws was, maar dat alles toch is goedgekomen met haar?

Mocht je zelf een keer willen koken voor of eten met InTenSe mensen? Mail dan naar pubcie.intens@gmail.com.

Recept: Lasagne á la Loes

Ingrediënten:

- Lasagnebladen
- Lasagnesaus
- Melk voor de saus
- 300 gram gehakt
- Wortel
- Champignon
- Courgette
- Mozzarella
- Ik weet geen hoeveelheden, sorry

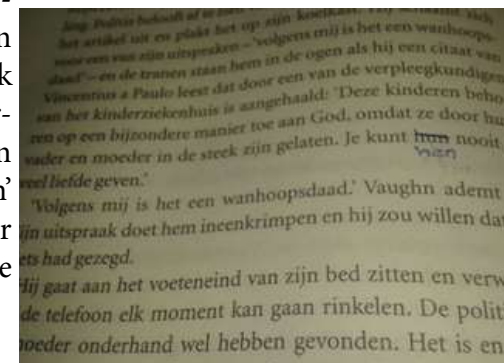
Bereidingswijze: Geen flauw idee, ik citeer Loes: 'gewoon zoals je lasagne maakt'.

Paranoïde

Er woont een beest in ons schuurtje. Mijn vriend riep me deze zomer toen hij een en ander aan het opruimen was en wees op een flinke lading uitwerpselen, keurig in een hoekje van de schuur. "Dat is niet van een muis," wist hij, "veel te groot". "Een marter?" opperde ik, maar hij dacht van niet. We hebben geen van beiden verstand van uitwerpselen, maar mijn vriend is bioloog/paleontoloog en hij heeft wel meer dan honderd determinatiegidsjes in de kast staan. Het verbaasde me dan ook niet dat hij vijf minuten later met zo'n boekje in z'n hand naar buiten kwam. Ik zat alweer lekker in een stoel in de zon en dacht al niet meer aan het beest in de schuur. "Moet je horen!" zei mijn vriend, "Dit staat er over de bruine rat: 'De uitwerpselen zijn twee keer zo groot dan die van de zwarte rat.'" Het boekje kwam uit 1983, de Zakfauna: diersporengids. Toen al. Ik wist meteen wat hij bedoelde. "Ja," zei ik, "hypercorrectie".

We zijn al meer dan dertig jaar samen en als je zoals mijn vriend al dertig jaar samen bent met een taalwetenschapper, dan let je op dat soort dingen. Hypercorrectie. Er is een tijd geweest dat ik me vrijwel niet meer ergerde aan taalgebruik, behalve aan hypercorrectie. Dat mensen zich krampachtig aan allerlei kunstmatige regeltjes proberen te houden en dan gaan overgeneraliseren. Of zelfs zo pedant zijn dat ze denken dat ze het daarmee goed doen en anderen fout, zoals iemand die in een geleend boek uit de bibliotheek doodleuk het woord 'hun' doorstreept in een constructie 'hun liefde geven' en er met pen 'hen' onder zet. Een student maakte er een foto van en stuurde me die toe.

Maar sinds ik zelf onderzoek doe naar hypercorrectie, erger ik me niet meer. Het ontroert me zelfs. Ik vind het schattig. Een prescriptieve regel is nu eenmaal wezensvreemd aan de taal, zoals jaren geleden al betoogd door de Groningse hoogleraar Albert Sassen. Mensen worstelen met prescriptieve regels, raken in de war en worden onzeker. Prescriptieve regels zijn onnatuurlijk.

Dat probleem wordt opgelost door er een draai aan te geven. De regel wordt zo verdraaid dat hij wel past in de grammatica. En er kraait geen haan naar. De krant bevat elke dag wel een 'hen' die een 'hun' zou moeten zijn. Een leuk voorbeeld van hypercorrectie hoorde ik in Rome, waar een studente tegen mij zei: "Als je slentert, word je moeder." Ja, als je netjes wilt praten, dan zeg je niet "dooie" maar "dode", niet "goeie" maar "goede" en dus ook niet "moeier" (officieel gespeld als 'moeër') maar "moeder". Tegenwoordig wordt het zelfstandig naamwoord 'paranoia' ook vaak als bijvoeglijk naamwoord gebruikt ("Hij is paranoia"). Maar als je dan te horen krijgt dat dat fout is en je weet niet precies waarom, dan ligt hypercorrectie voor de hand. Zo hoorde mijn vriend laatst in een televisieprogramma zeggen: "En dan krijg ik meteen weer last van mijn paranoïde!"

De constructie 'twee keer zo groot dan', zoals in de diersporengids, hoor en lees je heel vaak. Comparatieven zoals 'groter dan' drukken ongelijkheid uit en equatieven zoals 'even groot als' gelijkheid. Maar 'twee keer zo groot als' drukt ook ongelijkheid uit, dus is het logisch dat mensen die van huis uit liever 'groter als' zeggen, niet alleen 'groter dan', maar ook 'twee keer zo groot dan' gaan gebruiken. De bruine rat woont nog steeds in ons schuurtje. Af en toe ruimen we zijn uitwerpselen op, die wel twee keer zo groot zijn dan die van een zwarte rat.

Ook de medewerkers van Taalwetenschap hebben hun levens buiten de collegezaal. We zijn wel benieuwd hoe die eruit zien. En hoe kun je iemand beter leren kennen dan door die vertrouwde basisschooltraditie, het vriendenboekje? Precies. Hoogste tijd dus om ons vriendenboekje weer eens voor de dag te halen en op zoek te gaan naar de mens achter de docent. Deze keer Ellen Ormel, dit jaar voor ons vooral bekend als mentor van de eerstejaars!

Naam: *Ellen Ormel*

Afgeronde opleiding(en):

Pedagogische wetenschappen (MA) en Psychologie (MSc)

PhD: "Visual word recognition in bilingual deaf children"

Werkzaam bij de afdeling Taalwetenschap sinds: *2009*

Onderzoeksgebied(en): *Gebarentaal, (bimodale) tweetaligheid en cognitieve consequenties van je taalgebruik*

Gedoceerde cursussen: *Sign Language and Bilingualism; Psycholinguïstiek van Gebarentalen (minor Psycholinguïstiek); Taalontwikkelingsstoornissen; Taal en Cultuur; Academische Vaardigheden; Inleiding Orthopedagogiek; Onderzoekseminor; Gastdocent in verschillende cursussen. Daarnaast ben ik onlangs van start gegaan als coördinator van de BA stages TW en als mentor van de B1 TW.*

Wat wilde je vroeger later worden? *Toen ik een jaar of 8 was, ging ik op mijn vrije woensdagmiddag vaak met mijn tante mee om te helpen op de school waar zij les gaf. Ik wilde toen ongetwijfeld ook wel juf worden. Wat later wilde ik graag met kinderen gaan werken, bijvoorbeeld door ergens in het buitenland een schooltje op te zetten met middelen uit Nederland of*

Vriendenboekje

door in Nederland iets te doen met het verbeteren van communicatieve mogelijkheden voor groepen kinderen. Of ik wilde iets creatiefs/actiefs gaan doen, kortom dat kon van alles zijn.

Waarom nou Taalwetenschap? Omdat het gebruik van gebarentalen me fascineert. Mijn onderzoeksinteresse bevindt zich op het snijvlak van Taalwetenschap en Psychologie. In Nijmegen hebben we een aantal gebarentaalgroepen op de universiteit, wat vrij uniek is binnen Nederland. TW is sterk in het doen van onderzoek naar gebarentalen. Mijn keuze voor TW in 2009 is grotendeels te danken aan de aanwezigheid van de onderzoeksgroep op de 8e verdieping. Ik werk al jaren met veel plezier bij Taalwetenschap.

Is er een specifieke herinnering uit je (taalwetenschappelijke) carrière die je bij is gebleven? Een van de herinneringen die me bij is gebleven is mijn ervaring tijdens een groot gebarentaalcongres in Istanbul toen ik met een groep dove en horende wetenschappers een hapje ging eten in een restaurant. Geen van ons beheerste Turks en we leken geen enkele taal gemeenschappelijk te hebben met de mensen in de bediening. Voor verschillende dove collega's was dit geen enkel probleem. Voor hen was de communicatiebarrière tijdens het bestellen van hun maaltijd zichtbaar vele malen kleiner dan voor mij en verschillende horende collega's door creatief met hun handen (en voeten) te communiceren. De bediening stapte ook over op non-verbale communicatie (kip, worteltjes, soep, hete kruiden, alles werd uitgebeeld). Een aanrader.

Vriendenboekje

Wat is je favoriete woord of uitdrukking? Mag een favoriet gebaar of een onderdeel van een gebaar ook? Ik heb me laten vertellen dat ik een voorkeur heb voor gebaren met de zogenaamde T-hand (nieuwsgierig?).

Voor welk gerecht kan iemand je 's nachts wakker maken? Wakker maken? Liever niet... Sinds ik een kindje heb is slaap nogal waardevol. Overdag eet ik graag een lekkere curry met kokosmelk.

Wat is het mooiste plekje op de wereld waar je geweest bent? Nieuw Zeeland, verschillende plekken in Nieuw Zeeland. Wat een fantastisch land! Noorwegen vond ik ook bijzonder mooi. Ik ben graag in de bergen.

Wat hoop je voor indruk achter te laten bij bijvoorbeeld je studenten? Ik geloof niet dat ik hoop op een specifieke indruk van mij als docent maar ik hoop wel dat studenten zien dat er veel boeiende onderwerpen zijn. Daar hoop ik iets van over te dragen. Verder hoop ik dat studenten weten dat ze me altijd mogen benaderen als ze geïnteresseerd zijn in specifieke informatie of als er onduidelijkheden zijn. Ik hoop dat ze zich verdiepen in de onderwerpen die hun passie hebben.

Adres: Erasmusplein 1
Afd. Taalwetenschap
6525 HT Nijmegen
Website: <http://intens.ruhosting.nl>
E-mail: intens@student.ru.nl
Kamernummer: E9.27
Bankrekening: NL93ABNA0531279138
KvK: Nijmegen
09139178

Bestuur

Voorzitter: Bo Grisel
Secretaris: Nikki van Gasteren
Penningmeester: Lianne Beijer
Commissaris algemene
betrekkingen: Bram van Schie

Activiteitencommissie

Voorzitter: Bo Grisel
Leden: Joshua Koster
Nikki van Gasteren
Laurie Mulder
Charlotte van Veen
Milou van Gogh
Anke van Haren

Publicatiecommissie

Voorzitter: Nikki van Gasteren
Leden: Thijs Trompenaars
Loes van den Heuvel
Jiska Koemans
Hugo de Vos
Noëlle Sommer

Een leuke vakantiebaan?

Recrateam
Professional Recreators

Gezocht:

RECREATIEWERKERS en teamleiders

(minimaal 16 jaar, ervaring niet verplicht)

voor professioneel recreatiewerk op campings en bungalowparken.
Wij zoeken enthousiaste, vrolijke en sportieve medewerkers.

MELD JE OP TIJD AAN OP RECRATEAM.NL

Onze trainingsweekenden zijn in de periode februari t/m juni van ieder jaar.
Meld je ruim op tijd voor een weekend aan. VOL = VOL